

ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการละเมิดอำนาจศาล ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2561¹

ศุวิทย์ ช่วยออก²

จากการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการละเมิดอำนาจศาล ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2561 มีความวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงประวัติความเป็นมา แนวคิด และทฤษฎี หลักเกณฑ์การละเมิดอำนาจศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งทำให้ผู้ศึกษาได้รับความรู้ความเข้าใจว่าการละเมิดอำนาจศาลรัฐธรรมนูญ โดยอ้างอิงได้จากหลักความเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 บัญญัติเกี่ยวกับศาลในฐานะหนึ่งในองค์กรผู้ใช้อำนาจอธิปไตยตามหลักการแบ่งแยกอำนาจไว้ในมาตรา 3 วรรคหนึ่ง ว่า “อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุข ทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ” และบัญญัติลักษณะของอำนาจศาลที่ว่าอำนาจตุลาการไว้ในมาตรา 188 วรรคหนึ่ง ว่า “การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีเป็นอำนาจของศาลซึ่งต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายและในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์”

จากการศึกษาทำให้ทราบว่า ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการละเมิดอำนาจศาล ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2561 ยังไม่ชัดเจน และเป็นการใช้อำนาจปิดปากประชาชนและไม่ครอบคลุมด้วยกันหลายประการ ซึ่งสรุปได้ ดังต่อไปนี้

จากการศึกษาประเด็นปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการละเมิดอำนาจศาล ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2561 ซึ่งเป็นปัญหาย่อยเพียง 4 กรณี คือ ปัญหาเกี่ยวกับการวิจารณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยคดีโดยสุจริต ที่ไม่มีความผิดฐานละเมิดอำนาจศาลรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้มีบทบัญญัติความผิดฐานละเมิดอำนาจศาลรัฐธรรมนูญไว้เป็นการเฉพาะแล้วในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2561 มาตรา 38 และมาตรา 39 ซึ่งทั้ง 2 มาตราที่บัญญัติออกมาทำให้การวิจารณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยคดีของศาลรัฐธรรมนูญ

¹ บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการละเมิดอำนาจศาล ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2561 โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์ ดร. ณฐ สันตาสว่าง และคณะกรรมการสอบ คือ รองศาสตราจารย์ จุฑามาศ นิสารัตน์ และรองศาสตราจารย์ ประเทือง ธนิยผล

² นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต (ส่วนกลาง) คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประชาชนไม่กล้าที่จะวิพากษ์วิจารณ์ซึ่งหากมีความผิดฐานละเมิดอำนาจศาลได้ ถึงแม้ว่าศาลรัฐธรรมนูญจะเป็นศาลทางการเมืองที่ประชาชนควรที่จะมีสิทธิในการวิจารณ์เพื่อเป็นการถ่วงดุลการใช้อำนาจโดยดุลพินิจมิให้เกินเลยไปจากที่กฎหมายกำหนด แต่ในทางปฏิบัติประชาชนไม่สามารถกระทำได้เลยเพราะศาลรัฐธรรมนูญได้มีการออกกฎหมายฉบับนี้มาเพื่อปิดปากประชาชนที่มีความเห็นที่แตกต่างไปจากการพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญ

ทั้งนี้ จึงเห็นว่า ศาลรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นศาลในทางกฎหมายมหาชนควรที่จะเป็นโอกาสให้กับประชาชนหรือบุคคลภายนอกสามารถวิพากษ์วิจารณ์การพิจารณาหรือการวินิจฉัยคดีของศาลรัฐธรรมนูญได้มากกว่าศาลอื่น ๆ เพราะเมื่อศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยคดีต่าง ๆ ของศาลรัฐธรรมนูญย่อมเป็นที่สนใจของประชาชนในสังคมปัจจุบัน ดังนั้น จึงเห็นควรที่จะเปิดโอกาสให้กับประชาชนได้แสดงความคิดเห็นได้อย่างกว้างขวาง แต่การวิพากษ์วิจารณ์การพิจารณาคดีหรือคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญนั้นถ้าหากกระทำโดยสุจริตด้วยวิธีการทางวิชาการหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะย่อมกระทำได้โดยไม่มีความผิดฐานละเมิดอำนาจศาลรัฐธรรมนูญ และในกรณีที่มีการกระทำผิดผ่านสื่อสังคมออนไลน์หรือสื่อสาธารณะ เช่น อินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ หรือสื่อในรูปแบบอื่น ๆ ผู้รับผิดชอบในการเผยแพร่ข้อมูลในสื่อเหล่านั้นจะต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้ที่ได้กระทำความผิดดังกล่าว นั่น ซึ่งในปัจจุบันตุลาการศาลรัฐธรรมนูญยังคงขาดความเป็นกลางในการตัดสินคดีอีกด้วย เป็นต้น

ประเด็นปัญหาที่สองเกี่ยวกับข้อกำหนดของศาลรัฐธรรมนูญในเรื่องของการละเมิดศาลรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2562 ตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2562 ข้อ 10 กล่าวโดยสรุปได้ว่าเป็นการกำหนดองค์ประกอบของความผิดฐานละเมิดอำนาจศาลรัฐธรรมนูญ ที่เป็นการเพิ่มอำนาจให้แก่ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่ควรที่ศาลจะมีอำนาจในการกำหนดบทลงโทษเพิ่มเติมจะบทบัญญัติเหมือนอย่างของประเทศเยอรมนีเป็นการละเมิดภายในศาลเท่านั้น การออกข้อกำหนดของศาลรัฐธรรมนูญไทยในเรื่องของการละเมิดอำนาจเป็นการกำหนดและควบคุมประชาชนโดยตรงไม่ให้มีการวิจารณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยคดีของศาลนอกหรือเป็นการออกกฎหมายมาเพื่อปิดปากประชาชนมิให้วิจารณ์การทำหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญ เพราะศาลรัฐธรรมนูญจะออกกำหนดอะไรก็ได้เพราะกฎหมายให้อำนาจไว้ใน พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2561 มาตรา 38 วรรคสอง บัญญัติว่า “ศาลมีอำนาจออกข้อกำหนดของศาลเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง เพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ” จึงเป็นการให้อำนาจศาลรัฐธรรมนูญอย่างไม่มีข้อจำกัด

ประเด็นปัญหาที่สามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมได้เสียของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญในคดีละเมิดอำนาจศาลรัฐธรรมนูญ กรณีการวิจารณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยคดีซึ่งอาจทำให้การพิจารณาหรือวินิจฉัยเสียความยุติธรรมไปตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2561 มาตรา 32 และมาตรา 33 ได้บัญญัติเกี่ยวกับตุลาการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในคดีที่อาจทำให้การพิจารณาหรือวินิจฉัยคดีนั้น

เสียความยุติธรรมไป ก็เนื่องมาจากการทำหน้าที่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่ เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยคดีที่ตนเอง มีข้อพิพาทหรือผู้มีส่วนได้เสีย กล่าวคือ ซึ่งการกระทำละเมิดของประชาชนไม่ว่าจะเป็นในห้องพิจารณาคดี ของศาลรัฐธรรมนูญหรือนอกศาลรัฐธรรมนูญ เมื่อตุลาการศาลรัฐธรรมนูญท่านที่ถูกร้องในการพิจารณา ในคดีละเมิดอำนาจศาลรัฐธรรมนูญ กรณีที่ประชาชนได้วิจารณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยคดีที่ตุลาการคนใดคนหนึ่ง ได้ตัดสินใจคดีไปแล้ว กลับเป็นตุลาการคนเดิมที่เข้ามาเป็นผู้พิจารณาในคดีของประชาชนที่เป็นผู้วิจารณ์การทำหน้าที่ ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญคนนั้นจึงเป็นการที่แสดงให้เห็นว่าตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่เข้ามาพิจารณาคดี ของผู้ที่กระทำละเมิดมีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงในการพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญ

ประเด็นปัญหาที่เกี่ยวกับการตรวจสอบถ่วงดุลการใช้อำนาจของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญในคดีละเมิด อำนาจศาลรัฐธรรมนูญปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นนั้นสืบเนื่องมาจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้บัญญัติบทเฉพาะกาล ไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าว เพราะเป็นการใช้อำนาจของคณะรักษาความสงบ- แห่งชาติ (คสช.) ในการบริหารบ้านเมืองก่อนการเลือกตั้งทั่วประเทศ ซึ่งเหตุดังกล่าวที่เกิดขึ้นทำให้ไม่มี องค์กรใดสามารถที่จะตรวจสอบถ่วงดุลการใช้อำนาจของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญได้ไม่ว่าจะเป็นคดีละเมิด อำนาจศาลรัฐธรรมนูญหรือในคดีอื่น ๆ ถึงแม้ว่าสมาชิกวุฒิสภา จำนวน 250 คน จะมีอำนาจในการตรวจสอบ ถ่วงดุลการใช้อำนาจของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญได้ แต่อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติที่แล้มา สมาชิกวุฒิสภา มิได้ทำหน้าที่ของตนเองตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 204 ซึ่งสามารถถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญหรือเป็นการถ่วงดุลอำนาจไม่ให้ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ นั้น ใช้อำนาจเกินขอบเขตที่กฎหมายได้บัญญัติไว้แต่ประการใด และออกกฎหมายห้ามวิพากษ์วิจารณ์คำสั่ง หรือคำวินิจฉัยคดีที่ออกมาปิดปากประชาชนมิให้ประชาชนใช้สิทธิเสรีภาพของตนเองได้ตามมาตรา 34 แห่งรัฐธรรมนูญราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 จึงเห็นได้ว่าประชาชนจำนวนมากที่เห็นต่างมิได้ ใช้สิทธิของตนในการแสดงออกทางความคิดเห็นได้เท่าที่ควรจะทำให้ได้ จึงเป็นเหตุให้เกิดการละเมิดอำนาจ ศาลรัฐธรรมนูญขึ้น

ซึ่งการตรวจสอบถ่วงดุลการใช้อำนาจควรตัดอำนาจของสมาชิกวุฒิสภาออกและให้สมาชิกสภา- ผู้แทนราษฎร เป็นผู้ใช้อำนาจแทนเนื่องจากมีที่มาและมีจุดยึดโยงจากประชาชนโดยตรง

จากการศึกษาค้นคว้าปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการละเมิดอำนาจศาล ตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2561 ผู้ศึกษาพบว่า มีข้อเสนอแนะ คือ

1. ปัญหาเกี่ยวกับการวิจารณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยคดีโดยสุจริต ที่ไม่มีความผิดฐานละเมิดอำนาจศาล ผู้ศึกษาพบว่า ข้อเสนอแนะคือ

1.1 การวิจารณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยคดีโดยสุจริต ที่ไม่มีความผิดฐานละเมิดอำนาจศาล นั้น ซึ่งมี กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดอำนาจศาลรัฐธรรมนูญ อยู่ 3 ฉบับ คือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช

2561 และข้อกำหนดของศาลรัฐธรรมนูญในเรื่องของการละเมิดศาลรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2562 นั้น ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้มีความหมายชัดเจน โดยให้บัญญัติการละเมิดอำนาจศาลรัฐธรรมนูญภายใน บริเวณศาลหรือภายในห้องพิจารณาคดีเท่านั้น จึงเห็นว่าแก้ไขเพิ่มเติม

1.2 ควรแก้ไขการละเมิดอำนาจศาลรัฐธรรมนูญในมาตรา 38 และมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2561 เพื่อให้มี ความชัดเจนในการวิจารณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยคดีของศาลรัฐธรรมนูญที่ไม่มีความผิดฐานละเมิดอำนาจศาล ว่ามีกรณีใดบ้าง

1.3 โดยบัญญัติหลักการเน้นการคุ้มครองประชาชนเพื่อควบคุมกระบวนการพิจารณาคดีของ ศาลรัฐธรรมนูญ โดยมีวัตถุประสงค์ในการกำหนดฐานความผิดเฉพาะการกระทำภายในบริเวณศาล หรือภายในห้องพิจารณาคดีเท่านั้น เพื่อให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและรวดเร็ว ต่อการดำเนินการพิจารณา และเป็นการรักษาผลประโยชน์ของประชาชนให้มากที่สุด

1.4 การบัญญัติกฎหมายวิธีพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญจึงควรให้อยู่ในรูปแบบของการบัญญัติ ให้ผ่านทางรัฐสภาที่มี จุดยึดโยงกับประชาชนมิใช่เป็นการใช้อำนาจตุลาการศาลรัฐธรรมนูญสามารถออก พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญอะไรก็ได้เพื่อกำหนดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในประเทศ

2. ปัญหาเกี่ยวกับข้อกำหนดของศาลรัฐธรรมนูญในเรื่องของการละเมิดศาลรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2562 ผู้ศึกษาขอเสนอแนะในเรื่องข้อกำหนดของศาลรัฐธรรมนูญในการละเมิดศาลรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2562 ข้อ 10 นั้น เป็นหลักเรื่องของการละเมิดอำนาจศาลรัฐธรรมนูญ มีหากกระทำภายในศาลหรือ นอกศาลการกระทำความผิดตามข้อ 10 ก็ถือว่าเป็นความผิดฐานละเมิดอำนาจศาลรัฐธรรมนูญ จึงเห็นควรให้มีการยกเลิกข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2562 ทั้งฉบับ เพราะ ข้อกำหนดดังกล่าวนี้ได้อาศัยอำนาจตามมาตรา 38 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2561 ในการออกข้อกำหนดโดยใช้อำนาจตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ในการออกข้อกำหนดนี้โดยที่ข้อกำหนดนี้มิได้มีการผ่านการพิจารณาจากรัฐสภาเลย จึงเป็นการออกข้อกำหนด มาเพื่อปิดปากประชาชน โดยห้ามมิให้ผู้ใดบิดเบือนข้อเท็จจริงหรือออกกฎหมายตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของ ศาลหรือวิจารณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของศาลโดยไม่สุจริตหรือใช้ถ้อยคำหรือมีความหมายหยาบคาย เสียดสี ปลุกปั่น ยุยง หรืออาฆาตมาดร้าย จึงเป็นการเพิ่มอำนาจให้แก่ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ดังนั้น เพื่อมิให้ประชาชน ถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกทางการเมืองจึงเห็นควรยกเลิก ข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธี พิจารณาคดีรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2562 ทั้งฉบับและตัดอำนาจตุลาการศาลรัฐธรรมนูญในการออกข้อกำหนด ตามมาตรา 38 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2561 ออกด้วยเช่นกัน

3. ปัญหาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมได้เสียของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญในคดีละเมิดอำนาจศาลรัฐธรรมนูญ กรณีการวิจารณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยคดีซึ่งอาจทำให้การพิจารณาหรือวินิจฉัยเสียความยุติธรรมไป ผู้ศึกษาขอเสนอแนะในเรื่องตุลาการศาลรัฐธรรมนูญอาจมีส่วนร่วมได้ส่วนเสียในการพิจารณาโดยตรง เนื่องจากเป็นผู้มีอำนาจสั่งทำคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของคดีระหว่างคู่กรณีนั้น ตามมาตรา 32 และมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2561 แสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์ ที่ไม่เป็นการปฏิบัติให้มีความเหมาะสมกับผู้ที่เป็นครูกรณีการวิจารณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยคดี ซึ่งการวิจารณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยคดีผู้กระทำความผิดอาจวิจารณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยคดีของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ เจ้าของสำนวนนั้นโดยตรงที่อาจมีผลทำให้ผู้วิจารณ์นั้นมีความความผิดฐานละเมิดศาลรัฐธรรมนูญได้ ควรแก้ไขบทบัญญัติมาตรา 33 เดิม ที่บัญญัติว่า ในกรณีที่ตุลาการมีส่วนร่วมได้เสียหรือมีเหตุอื่นใดนอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา 32 “ตุลาการอาจถูกคัดค้านด้วยเหตุอันมีสภาพร้ายแรงซึ่งอาจทำให้การพิจารณาหรือวินิจฉัยเสียความยุติธรรมไป” ออกบางส่วน โดยเสนอให้บัญญัติว่า “ตุลาการที่เป็นคู่กรณีหรือถูกคัดค้านด้วยเหตุอันมีสภาพร้ายแรงซึ่งอาจทำให้การพิจารณาหรือวินิจฉัยคดีเสียความยุติธรรมไป ต้องห้ามมิให้ผู้ตัดสินในคดี”

4. ปัญหาเกี่ยวกับการตรวจสอบถ่วงดุลการใช้อำนาจของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญในคดีละเมิดอำนาจศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ศึกษาขอเสนอแนะ เรื่องการตรวจสอบถ่วงดุลการใช้อำนาจของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญในคดีละเมิดอำนาจศาล ในทางปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ตามบทเฉพาะกาล มาตรา 269 ในการแต่งตั้ง สมาชิกวุฒิสภาจำนวน 250 คน โดยคณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ หรือ (คสช) โดยพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นผู้แต่งตั้งและคัดเลือกทั้งหมดจึงทำให้อำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาไม่สามารถที่จะตรวจสอบการทำหน้าที่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญได้เลยในทางปฏิบัติ ดังนั้น เพื่อเกิดประโยชน์ต่อประชาชนสูงสุดและศาลรัฐธรรมนูญเป็นศาลทางการเมืองดังนั้นเห็นควรที่จะยกเลิกมาตราตามบทเฉพาะกาลทั้งหมด โดยในวาระแรกอาจจะเป็นระยะเวลา 4 ปี ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้มีในการแต่งตั้งหรือถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญแต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น โดยตัดสมาชิกวุฒิสภาออกทั้งหมด เนื่องจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีจุดยึดโยงกับประชาชนโดยตรงและมาจากการเลือกตั้งของประชาชนและยังเป็นผู้แทนของประชาชนและในวาระสองถึงจะกำหนดบทบัญญัติให้มีสมาชิกวุฒิสภาขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบและถ่วงดุลการใช้อำนาจของฝ่ายต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยที่ไม่ต้องบัญญัติให้อำนาจในการพิจารณาถอดถอนผู้ดำรงในตำแหน่งต่าง ๆ เลย โดยให้เป็นเพียงมีอำนาจในการพิจารณา ร่างกฎหมายหรือเป็นผู้เสนอความเห็นในรัฐสภาเท่านั้น หากสมาชิกวุฒิสภายังมิได้มาจากประชาชนโดยตรง